

de vist være meget glade, det er man jo ikke kommen til, men her i dette Forhold har det jo nu været saaledes i mange Aar. Imidlertid gik man videre ved Loven af 20de April 1888 og ved den senere Lov af 1892, idet man endogsaa gav Barnemoderen en Ret til at faa Bidrag, naturligvis Normalbidrag, af den offentlige Kasse. Det blev sagt den Gang, at det var af Humanitetshensyn, men jeg tror, at man her er kommen ind paa et Skraaplan, som egentlig i sine Virkninger viser sig baade uheldigt og uretfærdigt. Der er navnlig, finder jeg, en Uretfærdighed over for separerede og forlattede Hustruer, som blive stillede meget ugunstigere end den Kvinde, som faar uægte Børn. Denne Regel har vist ogsaa bidraget til at befordre Immoraliteten ikke saa ganske lidt, thi det er paa en vis Maade en Præmie, her bliver sat paa at faa uægte Børn, og det Fruentimmer, som har to—tre uægte Børn, er egentlig ganske velstillet og bliver mange Steder betragtet som et særdeles godt Parti. — Ogsaa i andre Henseender har det vist sig uheldigt. Jeg skal f. Eks. nævne, at det vistnok er blevet hyppigere, at Folk uden at være gifte flytte sammen og avle Børn, saa behøver Fruentimmeret jo blot at henvende sig til vedkommende Sogneraad for at faa Bidragene udbetalt, og saa leve de særdeles behageligt for disse Bidrag, som jo kunne løbe op, naar der er flere Børn. Naturligvis bliver Manden ansat til disse Alimentationsbidrag og maa afsone dem, men det spiller jo kun en meget lille Rolle. — Imidlertid da man nu er kommen ind paa dette Humanitets-skraaplan, ved jeg meget godt, at det ikke kan nytte nu at ville vende om eller fordybe sig i, hvad der kunde og burde gøres, men jeg mener, der er al Anledning til at søge at stille de fraseparerede og forlattede Hustruer i det mindste paa lige Fod med Mødrene til uægte Børn, thi der er efter min Mening her en Uretfærdighed over for dem.

Imidlertid, som jeg bemærkede, jeg erkender, at det er et stort Arbejde, som bliver paalagt Autoriteterne ved at skulle sørge for Inddrivelsen af Alimentationsbidrag til uægte Børn, og jeg kan derfor ogsaa godt forstaa, at Sogneraadene helst

ville være fri derfor. Ja, jeg vil gaa endnu videre og slutte mig til, hvad den højt-ærede Justitsminister udtalte, jeg finder egentlig ogsaa, det er naturligere og maaske rigtigere, at hele Arbejdet bliver lagt over i Politiets Haand, som jo allerede har en Del af Arbejdet. Det kan jeg ikke se, at der kan være noget til Hinder for, men naar det i det andet Ting blev udtalt, at det ikke vilde forøge Politiets Arbejde i nogen videre høj Grad, tror jeg, man har taget fejl, og at man vist ikke har set-saa klart paa Tingene, som ønskeligt var. Man kan ganske kort nævne, hvilket Arbejde Forslaget vil paaføre Politiet, hvis det skulde blive til Lov. En saadan Sag vil jo begynde med, at Barnemoderen henvender sig til Politimesteren i den Jurisdiktion, hvor hun opholder sig, og forlanger Bidrag inddrevne. Hvis nu, hvad der meget hyppigt er Tilfældet, Barnefaderen ikke opholder sig i samme Jurisdiktion, saa maa altsaa vedkommende Politimester skrive til Politimesteren i den Jurisdiktion, hvor Barnefaderen opholder sig, og saa skriver denne Politimester ud til vedkommende Sognefoged og forlanger, at han skal afkræve Barnefaderen Bidraget og eventuelt gøre Udpankning for Beløbet. Saa sender altsaa Sognefogden Skrivelse tilbage med Afskrift af Udpankningsforretningen, som i Reglen har vist sig forgæves, og Politimesteren sender da Sagen tilbage til den første Politimester. Saa skulde altsaa nu efter Loven denne sidst-nævnte Politimester udbetale Bidraget, o: Normalbidraget, af Politikassen, en Bestemmelse, som jeg skal komme tilbage til senere. Politimesteren skriver derpaa til den Kommune, som antages at være Barnefaderens Forsørgelsessted; hvis denne Kommune anerkender Forsørgelsesretten, saa refunderer den Beløbet, dette bliver optaget i Regnskabet, og saa er Sagen jo for saa vidt færdig. Men hvis den ikke anerkender Forsørgelsesretten, hvad der meget hyppigt finder Sted, men henviser til en anden Kommune, maa Politimesteren altsaa skrive til den anden Kommune, om den anerkender Forsørgelsesretten og vil refunderere Beløbet; hvis nu denne anerkender det, saa betaler den Beløbet og sender det til Politimesteren, som saa sen-